

Stephen King (*21 września 1947 w Portland)

Ten pisarz urodzony w Portlandzie

jedzie w swoich horrorach po bandzie,

walają się trupy,

żyją kościotrupy,

po lekturze trzęsiesz się jak po grandzie.

(ebs)

Stephen King - pisarz, autor głównie literatury grozy. W przeszłości wydawał książki pod pseudonimem Richard Bachman, raz jako John Swithen. Jego książki rozeszły się w nakładzie przekraczającym 350 milionów egzemplarzy, co czyni go jednym z najbardziej poczytnych pisarzy na świecie. Zanim odniósł sukces jako pisarz pracował jako nauczyciel języka angielskiego w szkole.

<https://www.youtube.com/watch?v=fzC4UPd-ZYg>

Urodził się 21 września 1947 w Portland jako Stephen Edwin King. Kiedy King miał 3 lata, jego ojciec, Donald Edwin King, opuścił rodzinę. Jego matka, Nellie Ruth Pillsbury, wychowała samotnie syna i jego adoptowanego starszego brata - Davida. Często mieli problemy finansowe. Przeprowadzili się do domu rodzinnego Ruth, do Durham w stanie Maine, ale mieszkali czasowo w Fort Wayne, w stanie Indiana oraz w Stratford, stan Connecticut. Jako dziecko King był świadkiem nieszczęśliwego wypadku - jeden z jego przyjaciół został potrącony przez pociąg i zmarł.

King uczęszczał do *Durham Elementary School* i *Lisbon Falls High School* (matura 1966), w stanie Maine. Od dziecka uwielbiał oglądać filmy, czytać komiksy oraz serię książek "Opowieści z krypty".

Zaczął pisać bardzo wcześnie. Namówiła go do tego matka, która miała talent do opowiadania historyjek. Dostał od niej na Boże Narodzenie pierwszą maszynę do pisania marki Royal. Stworzył wraz z bratem niskonakładową gazetkę o tytule *Dave's Rag*, którą rozprowadzali po rodzinnym miasteczku. W szkole napisał opowiadanie oparte na filmie "Studnia i wahadło", wydał je we własnym wydawnictwie, które zatytułował V.I.B., i sprzedawał przyjaciołom. Kiedy nauczyciele odkryli ten proceder, zmusili go do oddania zysków ze sprzedaży.

W 1960 napisał pierwsze opowiadanie, które wysłał do wydawcy. Niestety, bez odpowiedzi. Pierwszym, które udało mu się opublikować, było "Byłem nastoletnim rabusiem grobów", które Mike Garret (wydawca) opublikował pod tytułem "W półświecie grozy".

W latach 1966-1971 studiował anglistykę na *University of Maine*, w Orono. Od drugiego roku pisał felietony do studenckiej gazety *Maine Campus*, zatytułowanej *King's Garbage Truck*. Studia ukończył w 1970, tym samym nabył prawo do nauczania języka angielskiego na poziomie licealnym. Rok po studiach poślubił Tabithę Spruce. Mają trójkę dzieci - Naomi Rachel, Owena Phillipa i Joe Hilla, synowie są pisarzami, córka jest ministrem (duchowną w Powszechnym Kościele Antytrynitariuszy w Plantation, w stanie Floryda). Aby opłacić studia, King pracował w wielu zawodach, również w pralni przemysłowej. Następnie uczył angielskiego w *Hampden Academy*, w Hampden, stan Maine.

Rodzina Kingów miała spore problemy finansowe, dlatego Stephen pisał opowiadania (większość była publikowana w męskich magazynach), aby związać koniec z końcem. Jak pisze we wstępie do pierwszej powieści "Carrie", jeśli jedno z ich dzieci przeżyło się, Tabitha żartowała "Dalej, Steve, wymyśl jakiegoś potwora".

"Carrie" miała początkowo być zwykłym opowiadaniem, jednak przerodziła się w coś większego. Jest to opowieść o młodej dziewczynie obdarzonej paranormalnymi zdolnościami. King miał problemy z jej ukończeniem, zniechęcony wyrzucił ją raz do śmieci. Dopiero żona odratowała powstającą powieść i zachęciła męża do dalszej pracy. Po ukończeniu powieści King wysłał maszynopis do wydawnictwa *Doubleday* i zapomniał o niej. Przypomniał sobie, kiedy dostał ofertę wydania jej za 2,5 tys. USD. Krótko później, wartość "Carrie" wzrosła tak niesamowicie, że Stephen King sprzedał prawa do drugiego wydania swojej powieści za 400 tys. USD. Prawa do filmu kupił Carlo Ponti, film był komercyjnym sukcesem.

<https://www.youtube.com/watch?v=YuO26oJQLVs>

Krótko po wznowieniu "Carrie" matka Kinga umarła na raka. W książce "Jak pisać. Pamiętnik rzemieślnika" King przyznaje, że w tym czasie był prawie ciągle pijany, a z alkoholizmem walczył ponad dziesięć lat. Dodaje ponadto, że był nietrzeźwy na pogrzebie swojej matki: "Uważam, że poszło mi całkiem nieźle, biorąc pod uwagę, jak bardzo byłem wtedy pijany". Swój portret jako ojca alkoholika umieścił w jednej ze swoich powieści "Lśnienie", do czego nie przyznawał się przez wiele lat, nawet przed sobą. Z nałogu pomogła mu wyjść rodzina i przyjaciele.

Stephen King jest wielkim fanem baseballu, w szczególności drużyny *Boston Red Sox*. W 1999 napisał powieść "Pokochała Toma Gordona", w której zamieścił postać byłego miotacza zespołu, Toma Gordona. King był trenerem drużyny syna Owena *Bangor West Team* i poprowadził ją do Mistrzostw Małej Ligi stanu Maine w 1989. To doświadczenie zaowocowało esejem "Pałka niżej" ("Head Down"), które ukazało się najpierw w magazynie *New Yorker*, a później w zbiorze opowiadań "Marzenia i koszmary". King uważa "Head Down" za jeden ze swoich najlepszych tekstów opartych na faktach.

Jest autorem horrorów, które przeszły do klasyki gatunku, jak np. "Lśnienie", "Smętarz dla zwierzaków" (w nowym wydaniu jako "Cmętarz zwieżąt"), "Miasteczko Salem", "Podpalaczka". Nie ogranicza się jednak do jednego gatunku, czego przykładem są: "Cztery pory roku", "Zielona mila", "Oczy smoka", "Bastion" oraz 8-tomowy cykl powieści fantastycznych "Mroczna Wieża".

W 2003 został odznaczony prestiżowym Medalem za Wybitny Wkład w Literaturę Amerykańską (*Medal for Distinguished Contribution to American Letters, DCAL*) przez *National Book Foundation*, a w 2014 - Narodowym Medalem Sztuki.

W lecie 1999 King był w połowie poradnikowej autobiografii "Jak pisać. Pamiętnik rzemieślnika". Do tego czasu miał już ukończoną główną część, jednak odłożył pisanie książki na prawie osiemnaście miesięcy, ponieważ nie wiedział, jak posunąć prace naprzód. King zaznacza, że jest to pierwsza książka, nad którą pracę przerwał od czasu, kiedy pisał "Bastion". W końcu zdecydował ponowić pracę nad książką. 17 czerwca zrobił listę pytań, jakie ludzie mogliby mu zadawać odnośnie pisania, 18 czerwca napisał kolejne cztery strony powieści.

19 czerwca około 16:30 spacerował chodnikiem ulicy 5 w Center Lovell, w Maine. Kierowca Bryan Smith zjechał z trasy przez swojego rottweilera i potrącił Kinga, który wylądował około 4 metry poza chodnikiem ulicy 5. Zastępca szeryfa hrabstwa Oxford, Matt Baker zanotował, że świadkowie nie zauważyli, żeby kierowca jechał zbyt szybko lub brawurowo. Baker stwierdził również, że King został uderzony od tyłu, podczas gdy oficjalna strona Kinga podaje, że King był zwrócony twarzą do nadjeżdżającego pojazdu. Jednak bezsporne jest, że Smith odwrócił się, by uspokoić psa, skręcił i nie obserwował drogi, kiedy potrącił Kinga.

Pisarza najpierw przetransportowano do Northern Cumberland Hospital w Bridgton, a potem poleciał śmigłowcem do *Central Maine Hospital* w Lewiston. Jego obrażenia - wielokrotne złamanie biodra, połamane żebra i uszkodzone płuco - unieruchomiły go w szpitalu na prawie trzy tygodnie, do 9 lipca.

Wcześniej tego roku King ukończył prawie całą powieść "Buick 8", gdzie jeden z bohaterów ginie w wypadku samochodowym. Sam King uważa, że nie należy upatrywać w tym niesamowitych zbiegów okoliczności. Motyw wypadku samochodowego był już w innych powieściach, takich jak "Misery", "Martwa strefa", "Bezsenna", "Christine". Krótco po wypadku King napisał powieść "Łowca snów", której główny bohater również został potrącony przez samochód, napisał tę powieść po raz pierwszy ręcznie, za pomocą pióra marki Waterman, które nazwał "najlepszą na świecie maszyną do pisania".

Po pięciu operacjach w dziesięć dni i terapii King wznowił prace nad "Jak pisać. Pamiętnik rzemieślnika" w lipcu, chociaż wciąż bolało go biodro i mógł siedzieć tylko około 40 minut, zanim ból stawał się nie do zniesienia. Prawnik Kinga i dwóch innych odkupiło od Smitha feralny samochód za 1,5 tys. USD, głównie po to, aby zapobiec jego pojawieniu się na aukcji internetowej. Samochód został później zniszczony na złomowisku, o czym wspomniał King podczas wywiadu. Powiedział również, że miał ochotę potraktować go młotem pneumatycznym. Smith, niepełnosprawny pracownik budowlany, przedawkował leki przeciwbólowe 21 września 2000 (dzień urodzin Kinga) i zmarł w wieku 43 lat.

King wprowadził motyw wypadku również do ostatniej powieści jego serii "Mroczna Wieża", gdzie John Jake Chambers ratuje fikcyjną postać Kinga przed potrąceniem przez samochód. W powieści Roland Deschain hipnotyzuje Kinga i Bryana Smitha, aby zapomnieli o tym wydarzeniu.

W 2002 Stephen King ogłosił, że zamierza przestać pisać z powodu dokuczliwego bólu, który przeszkadza mu szczególnie podczas siedzenia, jednak do tej pory nie zaniechał pisania. Od 2003 prowadzi własną kolumnę w magazynie *Entertainment Weekly*, zazwyczaj w co trzeci tydzień. Kolumna nazywa się "The Pop of King" i odnosi się bezpośrednio do tytułu Michaela Jacksona - "The King of Pop". W październiku 2005 King podpisał kontrakt z wydawnictwem Marvel Comics na wydanie 7-tomowego komiksu opartego na cyklu "Mroczna Wieża". W czerwcu 2006 Stephen King pojawił się w pierwszym odcinku internetowego talk-show *Amazon Fishbowl*, prowadzonym przez Billa Mahera. W tym roku wydał także powieść "Komórka". 8 listopada 2011 odbyła się premiera powieści "Dallas '63" opowiadającej historię zabójstwa Johna Fitzgeralda Kennedy'ego.

Książki Kinga są wypełnione licznymi odniesieniami do amerykańskiego folkloru i kultury, z których wyciąga mroczne strony i wokół nich buduje powieści. Wielu jego bohaterów musi stoczyć walkę ze swoim strachem, ze swoimi słabościami. Częstymi tematami w jego twórczości są: zbrodnie, wojny (szczególnie wojna wietnamska), przemoc, zdolności paranormalne i rasizm.

<https://www.youtube.com/watch?v=57IPIHD7hpY>

Stephen King od 1981 jest najbogatszym pisarzem świata. Przez 35 lat dorobił się majątku przekraczającego 2 miliardy dolarów. Od kiedy odniósł komercyjny sukces, przeznaczają duże sumy pieniężne na różne cele filantropijne, głównie w stanie Maine. W chwili obecnej mieszka wraz z żoną w Bangor, stan Maine. Oprócz tego ma rezydencję zimową nad Zatoką Meksykańską w Sarasocie, na Florydzie.

Stephen King ma bardzo prosty przepis, jak zostać dobrym pisarzem: *"Czytaj cztery godziny dziennie i pisz cztery godziny dziennie. Jeśli nie masz na to wystarczająco dużo czasu, to nie oczekuj, że będziesz dobrym pisarzem"*.

King znalazł również definicję talentu pisarskiego: *"Jeśli piszesz coś, za co ktoś daje ci czek, jeśli pomyślnie spieniężysz czek i płacisz tymi pieniędzmi rachunek za prąd, to można powiedzieć, że jesteś utalentowany"*.